

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

15 april 1997

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

— van de heer Francis Vermeiren —

**betreffende de toepassing van het BTW-tarief van 12 procent
in de sector van de sociale privé-woningen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden,
Stadsvernieuwing en Huisvesting
uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Georges Cardoen.

Vaste leden : de heer Georges Cardoen, mevrouw Veerle Heeren, de heer Marc Olivier, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, de heer Mark Van der Poorten ;

de heren Ward Beysen, Julien Demeulenaere, Francis Vermeiren ;

de heren Herman De Loor, André Kenzeler, Marcel Logist;

de heren Filip Dewinter, Christian Verougstraete ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh ;

mevrouw Vera Dua.

Plaatsvervangers :

de heren Georges Beerden, Leonard Quintelier, John Taylor, Bart Vandendriessche, Marc Van Peel ;

de heren Marc Cordeel, Jacques Devolder, Freddy Feytons;

de heren Johnny Goos, Jacques Timmermans, Tuur Van Wallendael ;

de heren Wilfried Aers, Frank Creyelman ;

de heer Paul Van Grembergen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel.

Zie :

249 (1995-1996)

- Nr. 1 : Voorstel van resolutie
- Nrs. 2 en 3 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de indiener	4
II. Bespreking	4
1. De bevoegdheidskwestie	4
2. Sociale overwegingen achter het voorstel van resolutie	6
3. Verlenging van de tijdelijke BTW-verlaging	6
4. Gevolgen voor het ruimtegebruik	7
III. Bespreking van de tekst van het voorstel van resolutie	7
IV. Eindstemming	8
Tekst aangenomen door de commissie	10

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting besprak op 12 maart 1997 en 27 maart 1997 het voorstel van resolutie van de heer Francis Vermeiren betreffende de toepassing van het BTW-tarief van 12 procent in de sector sociale privé-woningen.

I. Toelichting door de indiener

De heer Francis Vermeiren betreurt dat zijn voorstel van resolutie, ingediend op 5 maart 1996, pas een jaar na de indiening ervan aan bod komt in de commissie. Omwille van het grote belang dat de Bond van Grote en Jonge Gezinnen aan deze aangelegenheid hecht en het feit dat die vereniging de sympathie wegdraagt van zowat alle politieke partijen, had men een snellere behandeling kunnen verwachten.

Het onderwerp van het voorstel van resolutie heeft weliswaar betrekking op een federale materie. In de Kamer van Volksvertegenwoordigers kwam het thema reeds aan bod naar aanleiding van een wetsvoorstel van de heer Rik Daems ⁽¹⁾. Volgens de federale minister van Financiën zou een BTW-vermindering in functie van de gezinsdimensie strijdig zijn met de Europese regelgeving. Tevens zou de mogelijkheid van een verminderd BTW-tarief beperkt zijn tot woningen met een volume tot 600 m³ (wat overeenstemt met een oppervlakte van 190 m²), berekend voor gezinnen met 5 kinderen. De spreker vindt het ongehoord dat men zogenaamde Europese regels inroept om niet over te gaan tot een aanpassing van de wetgeving in functie van de gezinsgrootte.

De spreker juicht de vroegere beslissing toe om in de sector van de sociale privé-woningen het BTW-tarief te verlagen tot 12% ⁽²⁾. Niettemin blijven er

een aantal vormen van discriminatie bestaan. Om in aanmerking te komen voor het verlaagde BTW-tarief mag de oppervlakte van een appartement maximaal 100 m² bedragen en die van een woning maximaal 190 m². De minst begoeden die over onvoldoende middelen beschikken om een woning te verwerven en op een appartement zijn aangewezen, moeten over 90 m² minder oppervlakte beschikken om van de maatregel te kunnen genieten.

De spreker meent dat het onbegrijpelijk zou zijn dat men zijn voorstel van resolutie, dat is ingegeven door sociale overwegingen, niet zou steunen. Een gezin met 6 à 8 kinderen heeft logischerwijze behoefte aan meer ruimte uitgedrukt in vierkante meter en kubieke meter. De maatregel tot verlaging van het BTW-tarief houdt echter geen rekening met de gezinsgrootte bij het bepalen van de oppervlaktenorm.

De spreker vindt de gehanteerde totale gecumuleerde maatstaf van heffing van 2 miljoen frank (exclusief BTW) laag. Gelet op de huidige prijzen is het in feite onbegrijpelijk dat men een dergelijke beperking invoert. Men zou aan de federale minister van Financiën moeten duidelijk maken dat men vanuit Vlaanderen, geruggesteund door de Bond van Grote en Jonge Gezinnen, verwacht dat het federale Parlement aan deze bekommernissen tegemoetkomt. Het moet mogelijk zijn om voor een dergelijke sociale aangelegenheid een uitweg te vinden wat betreft de eventuele beperkingen die de Europese regelgeving zou opleggen.

II. Bespreking

1. De bevoegdheidskwestie

Mevrouw Veerle Heeren meent dat haar fractie en haar partij, die bekendstaat als een gezinspartij, het initiatief van de heer Vermeiren kan toejuichen. Zij vraagt zich evenwel af in welke mate men vanuit Vlaanderen initiatieven kan nemen die betrekking hebben op een aangelegenheid die exclusief tot de federale bevoegdheid behoort.

De heer Herman De Loor kan in principe achter het voorstel van resolutie staan. Niettemin wijst ook hij op het feit dat men zich via de resolutie inmengt in een federale bevoegdheid. Men moet opletten voor de gevolgen van dergelijke inmenging, zeker als dat in de toekomst wederkerig zou worden. Zolang wij in een federale staat leven,

¹ Wetsvoorstel ingediend door de heer Rik Daems tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven (stuk 512/1 – 95/96 – Kamer van Volksvertegenwoordigers). Zie ook het verslag van de bespreking van dit wetsvoorstel (stuk 512/2 – 95/96 – Kamer van Volksvertegenwoordigers).

² Het ministerieel besluit van 22 december 1995 bepaalt enerzijds dat de sociale huisvesting, die voorheen aan 12% werd getaxeerd, tussen 1 januari 1996 en 31 december 1997 van een BTW-tarief van 6% zal kunnen genieten en anderzijds dat wie tussen 1 januari 1996 en 31 december 1997 een woning bouwt die niet groter is dan 190 m² of een appartement van maximaal 100 m², kan genieten van een verlaagd BTW-tarief van 12% op een schijf van 2 miljoen frank.

moet men respect opbrengen voor de bevoegdheden die aan de federale staat toebehoren.

De spreker wijst erop dat ieder parlamentslid ook lid is van een politieke partij. Als er door de federale regering maatregelen in het vooruitzicht worden gesteld, kan men altijd bij de collega's in het federale Parlement aankloppen om hen de Vlaamse bekommernissen kenbaar te maken. Die collega's kunnen dan hun rol spelen in hun assemblee. Men moet er evenwel in het Vlaams Parlement mee ophouden voortdurend moties en resoluties te stemmen die gericht zijn tot andere assemblees. Hoe zou het Vlaams Parlement reageren als het bestendig geconfronteerd zou worden met moties van andere assemblees die betrekking hebben op de eigen Vlaamse bevoegdheden ?

De heer Marc Olivier kan zich in principe aansluiten bij de redenering van de vorige spreker. Hij wijst er evenwel op dat de regio's in dit concrete geval toch bij het dossier zullen worden betrokken. Het vaststellen van het BTW-tarief is geen Vlaamse bevoegdheid, maar die tarifiering zal gevolgen hebben voor het huisvestingsbeleid dat wel een Vlaamse bevoegdheid is. Omdat er een weerslag is op het beleidsdomein huisvesting, kan de federale minister van Financiën pas maatregelen treffen na daarover contact te hebben gehad met de bevoegde gewestelijke ministers.

De heer Francis Vermeiren wijst op het probleem dat voor tal van beleidsdomeinen de bevoegdheid verdeeld is over verschillende assemblees. Dat is hier zeker het geval vermits het gaat over het huisvestingsbeleid in Vlaanderen. Hij meent dat het de plicht is van het Vlaams Parlement om de federale overheid erop te wijzen dat bepaalde maatregelen het Vlaams huisvestings- en sociaal beleid zouden kunnen schaden. Als men weet dat grote gezinnen met meer dan 5 kinderen niet van de BTW-verlaging kunnen genieten, móet daar volgens de spreker de aandacht van de federale overheid op worden gevestigd. Zolang de staatshervorming niet is afgerond, moet men geen scrupules hebben om signalen te geven over de politiek die Vlaanderen wil voeren. Als men oordeelt dat in een bepaalde aan gelegenheid de belangen van Vlaanderen geschaad worden, dan is een resolutie één van de middelen om dat kenbaar te maken.

De heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting benadrukt dat het voorstel van resolutie een zuiver federale aangelegenheid betreft. De heer Rik Daems heeft over de BTW-maatregel een wetsvoorstel ingediend, dat door de Kamer van

Volksvertegenwoordigers verworpen werd. De minister meent dat het geen goede werkwijze is om vanuit het Vlaams Parlement initiatieven te nemen uit frustratie over het niet goedkeuren van een wetsvoorstel in het federale Parlement. Men moet in de relaties met de andere overheden bevoegdheidsconflicten vermijden. In plaats van afgewezen wetsvoorstellen te recupereren, zou men zich beter beperken tot de eigen bevoegdheden.

Als men de Vlaamse regering dwingt om uit te voeren wat in het voorstel van resolutie gevraagd wordt, zal de minister daarvoor de nodige stappen ondernemen. De federale regering zal dan ongetwijfeld verwijzen naar het wetsvoorstel van de heer Daems, dat werd verworpen.

De heer Francis Vermeiren benadrukt dat zijn voorstel van resolutie eerst werd ingediend en dat het wetsvoorstel van de heer Rik Daems pas nadien in de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd ingediend. Men heeft echter een jaar gewacht om het voorstel van resolutie te behandelen. Intussen weten we hoe het federale Parlement en de minister van Financiën op het wetsvoorstel van de heer Daems hebben gereageerd. Men moet het voorstel van resolutie in die zin beschouwen als een tweede kans.

De heer Mark Van der Poorten meent dat het signaal dat het voorstel van resolutie wil geven in overweging kan worden genomen, maar hij begrijpt anderzijds ook de bezorgdheid van de minister om zich niet op een pad te begeven dat niet tot de Vlaamse bevoegdheid behoort. De spreker wijst er verder op dat dit dossier ook in de Senaat reeds aan bod kwam.

De heer Marc Olivier, die tevens gemeenschaps senator is, wijst erop dat er in de Senaat verschillende parlementaire vragen werden gesteld die tegemoetkomen aan de idee van de verruiming van het toepassingsgebied van de BTW-verlaging. Verder werd over deze materie in de Senaat een wetsvoorstel door de heer D'Hooghe ⁽³⁾ ingediend, dat evenwel door de regering werd verworpen. De minister van Financiën oordeelde immers dat hij, na raadpleging van de regio's, in zijn oorspronkelijke maatregelen reeds voldoende het gezinsvriendelijke karakter had ingebouwd. Bij zijn berekeningen en de financiële weerslag ervan had die minister zich gebaseerd op een gezin van 5 kinderen.

³ Wetsvoorstel ingediend door de heer Jacques D'Hooghe tot wijziging van het Koninklijk Besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven (stuk 308/1 – 95/96 – Senaat).

2. Sociale overwegingen achter het voorstel van resolutie

De heer Francis Vermeiren vindt het onbegrijpelijk dat de federale regering geen mogelijkheden ziet om de Europese regels te omzeilen omwille van de sociale redenen waarop het voorstel van resolutie gestoeld is. Het zou al even onbegrijpelijk zijn als de Vlaamse regering, die zich sociaalvoelend noemt, niet achter dit voorstel van resolutie zou kunnen staan.

De heer Herman De Loor vraagt zich hierbij af waar men de grens van het sociale legt. Voor de spreker ligt die grens bij de mensen die het het moeilijkst hebben. Men moet er alles aan doen om die mensen behulpzaam te zijn. In het voorstel van resolutie wordt die grens evenwel hoger gelegd.

Volgens de minister is het een verkeerde voorstelling van zaken als men het doet voorkomen dat de oppervlaktenorm van 190 m² voor woningen te beperkend is of dat de federale regering zich niet door sociale overwegingen laat leiden. De minister maakt terzake een vergelijking met de oppervlaktenormen die in de sociale woningbouw worden gehanteerd. Voor een woning met 3 slaapkamers is het criterium 114 m²; voor een woning met 4 slaapkamers is dat 138 m²; voor een woning met 5 slaapkamers gaat het om 160 m²; en voor een woning met 6 slaapkamers bedraagt de norm 178 m². In de sociale sector blijft men dus ver onder de norm van 190 m², zelfs voor de grootste sociale woning die men in Vlaanderen bouwt.

3. Verlenging van de tijdelijke BTW-verlaging

Mevrouw Veerle Heeren stelt dat het engagement dat in het voorstel van resolutie van de Vlaamse regering wordt gevraagd eerder beperkt is. Er wordt gevraagd dat de Vlaamse regering met de federale regering contact zou opnemen om de toegestane oppervlakte van de woningen afhankelijk te maken van de gezinssamenstelling. Men zou evenwel verder kunnen gaan. De verlaging van het BTW-tarief is een tijdelijke maatregel, die slechts geldt tot einde 1997. Men kan overwegen om aan te dringen op een verlenging van die tijdelijke maatregel. Er is gebleken dat de verlaging van het BTW-tarief van 21% naar 12% geleid heeft tot de bouw van 4.000 extra woningen. De toename van het aantal woningen compenseert ruimschoots de dalende ontvangsten ten gevolge van de BTW-verlaging.

Volgens de minister zou er inderdaad een meer fundamentele discussie aan de orde kunnen worden gesteld, bijvoorbeeld een eventuele verlenging van de BTW-maatregel zoals mevrouw Heeren heeft gesuggereerd. Zo'n verlenging zou veel belangrijker zijn voor de sociale woningbouw en voor de bouw van kleine en middelgrote woningen.

De heer Francis Vermeiren steunt het voorstel om aan te dringen op de verlenging van de BTW-verlaging. Hij ziet in deze suggestie wel een tegenspraak met wat de minister eerder stelde, namelijk dat ieder niveau zich met de eigen materies moet bezighouden. Waarom kan men dan niet tegelijkertijd pleiten voor de verlenging van de BTW-verlaging én voor het aanpassen van de oppervlakenorm rekening houdend met de gezinssamenstelling?

De heer Marc Olivier heeft in de Senaat een mondelinge vraag gesteld naar aanleiding van persberichten over de financiering van de Maribel-operatie vanaf 1 juli 1997. Men zou in dat kader overwegen om de oorspronkelijk verlaging van de BTW-tarieven, die slechts geldt tot 31 december 1997, niet te verlengen. Het antwoord van de minister van Financiën op de mondelinge vraag bleef enigszins op de vlakte, wellicht omwille van Batibouw dat op hetzelfde moment plaatsvond.

Niettemin meent de spreker te weten dat de federale regering de BTW-verlaging wenst stop te zetten. Hij gaat ervan uit dat de bevoegde federale minister daarover nog zal overleggen met de regio's, zoals dat ook gebeurde bij het invoeren van de BTW-verlaging. In dat opzicht meent de spreker dat het weinig zin zou hebben om vanuit het Vlaams Parlement in dit dossier initiatieven te nemen. Het overleg met de regio's over de intrekking van de BTW-verlaging zal immers toch worden georganiseerd en de minister van Binnenlandse Aangelegenheden zal dan zijn advies kunnen overmaken. Op een ogenblik dat men de afschaffing van de BTW-verlaging overweegt, lijkt het overigens niet aangewezen een verdere verruiming van de BTW-verlaging te bepleiten. Het zou immers al een succes zijn als men de verlenging van de BTW-verlaging kan bekomen.

De spreker pleit vandaar voor een andere invulling van het voorstel van resolutie. Daarin zou gesteld kunnen worden dat de verlenging van de BTW-verlaging in het gedrang komt en zou men aan de Vlaamse regering kunnen vragen de belangen van het Vlaamse Gewest te vrijwaren. Over de partijgrenzen heen en samen met de Vlaamse regering

zou men daarover een consensustekst kunnen opstellen.

De spreker wijst er verder op dat het niet verlenen van de BTW-verlaging ook zal slaan op het uitzonderlijke BTW-tarief van 6% (in plaats van 12%) waarvan de sector sociale huisvesting momenteel geniet. Als men een resolutie overweegt zou ook met dit gegeven rekening moeten worden gehouden.

De heer Francis Vermeiren vraagt zich af waarom de federale minister van Financiën geen verklaringen over de BTW-tarieven kan afleggen tijdens Batibouw. De reden daarvan is allicht dat hij geen goed nieuws voor de bouwsector te melden had. De spreker beaamt dat men vanuit het Vlaams Parlement een signaal moet geven aan de federale overheid met het oog op het behoud van de BTW-verlaging. Hij suggereert daarom te zoeken naar een consensus om het voorstel van resolutie in die zin te verbreden.

De minister blijft bij zijn standpunt dat iedere assemblee zich moet beperken tot de eigen bevoegdheden. Als men dan toch een signaal wil geven, spitst men zich best toe op de verlenging van de BTW-verlaging. Het is zeker niet aangewezen om twee verschillende signalen uit te zenden. Daarom suggereert de minister dat de indiener zijn oorspronkelijk voorstel intrekt en dat de commissie zou zoeken naar een consensus betreffende de verlengingsmaatregel. Daar zullen zowel de mensen die willen bouwen als de bouwsector bij gebaat zijn.

4. Gevolgen voor het ruimtegebruik

De heer André Kenzeler wijst erop dat de privé-woningen in Limburg vrij groot zijn. Door de grens van 190 m² worden er dan ook een groot aantal woningen uitgesloten van de BTW-verlaging. In die zin kan men er vanuit sociale overwegingen achter staan dat de BTW-verlaging ook zou gelden voor grotere oppervlakten. Men zou kunnen nagaan welke oppervlakte er op het begrip sociale woning geënt kan worden.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis meent dat Vlaanderen snel volgebouwd zou zijn als alle woningen er evenveel ruimte in beslag zouden nemen als in Limburg. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gaat men er precies van uit dat er meer woningen moeten komen gelet op de gezinsverdunding. Als men de oppervlakte te groot bepaalt om socia-

le voordelen toe te kennen, dan strookt dat niet met de nood aan een zuinig ruimtegebruik. Dat neemt niet weg dat het logisch zou zijn als men bij het toekennen van sociale voordelen rekening zou houden met de gezinssituatie. In die zin kan de spreker wel achter het voorstel van resolutie staan.

Ook de heer André Kenzeler vindt dat men oordeelkundig met de beschikbare ruimte moet omgaan, maar hij pleit toch voor enige realiteitszin. In zijn gemeente Maasmechelen stelt men vast dat er weinig interesse is voor de halfopen bebouwingen in de sociale verkavelingen. Als men teveel belemmeringen oplegt wat bijvoorbeeld de grootte van de woningen betreft, raakt de gemeente de verkavelingen waarin zij geïnvesteerd heeft niet kwijt.

De heer Francis Vermeiren is akkoord met de stelling dat men rekening moet houden met de mogelijkheden van de ruimtelijke ordening. Men zou zich in het Parlement evenwel moeten bezinnen over de diverse verplichtingen die men de bevolking vanuit verschillende beleidsniveaus oplegt. Enkel wie over voldoende middelen beschikt en het volle BTW-tarief kan betalen, kan nu grotere woningen bouwen en hoeft geen rekening te houden met allerlei beperkende normen.

III. Bespreking van de tekst van het voorstel van resolutie

Een amendement, ter zitting ingediend door mevrouw Veerle Heeren en de heren Herman De Loor, Mark Van der Poorten en Marcel Logist, strekt ertoe de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende en de negende streep van het voorstel van resolutie te schrappen en een tiende streep toe te voegen, die luidt als volgt : " - vraagt de Vlaamse regering bij de federale regering aan te dringen om de toepassing van het verlaagd BTW-tarief in de bouwsector verder te zetten na 31 december 1997." (stuk 249 (1995-1996) – Nr. 3).

Mevrouw Veerle Heeren meent dat het pleidooi voor de uitbreiding van de oppervlaktenorm, waarbij rekening wordt gehouden met de gezinsgrootte, het voorwerp dient uit te maken van een afzonderlijke discussie. Zij stelt dat de oppervlaktenorm, gehanteerd in het besluit van de federale regering (190 m²), grotendeels overeenkomt met de normen die gesteld zijn in het besluit van de Vlaamse regering houdende toekenning van een tegemoetkoming in de leninglast bij het bouwen, kopen of renoveren van een woning. De oppervlaktenormen

op Vlaams niveau werden in het verleden opgenomen om te vermijden dat de premies zouden terechtkomen bij diegenen die ze niet echt nodig hebben. Vandaar wordt in het amendement voorgesteld de paragrafen in het voorstel van resolutie die verwijzen naar de oppervlaktenormen te schrappen. In overeenstemming met een reeds door de heer Francis Vermeiren ingediend amendement (stuk 249 (1995-1996) – Nr. 2), wordt er in het amendement van mevrouw Veerle Heeren c.s. aan de Vlaamse regering gevraagd om bij de federale regering aan te dringen op een verlenging van het verlaagd BTW-tarief in de bouwsector na 31 december 1997.

De heer Francis Vermeiren verwijst naar het voorstellen van de federale minister van Financiën om de verlaging van het BTW-tarief van 12% niet te verlengen. Daarom werd door de spreker een amendement ingediend dat ertoe strekt aan het voorstel van resolutie een tiende streep toe te voegen, waarin gevraagd wordt dat de Vlaamse regering met de federale regering contact opneemt om de mogelijkheid te onderzoeken om de BTW-verlaging voor de sociale privé-woningbouw te verlengen in de tijd (stuk 249 (1995-1996) – Nr. 2). Met dit amendement werd tegemoetgekomen aan een suggestie van de minister en van sommige leden van de commissie. Uit de besprekingen is in feite gebleken dat tal van commissieleden gewonnen zijn voor het oorspronkelijk voorstel van resolutie. Het is immers niet logisch dat gezinnen met vijf kinderen of meer niet zouden kunnen genieten van de BTW-verlaging.

De heer Francis Vermeiren betreurt het feit dat er geen pogingen werden ondernomen om over de parijgrenzen heen te zoeken naar een consensus-tekst, hoewel dat tijdens de bespreking werd gesuggereerd. Hij blijft zijn oorspronkelijk voorstel van resolutie verdedigen en handhaaft tevens zijn amendement, hoewel de inhoud daarvan gedeeltelijk ook terugkomt in het amendement van de leden van de meerderheid.

De spreker ontkent dat zijn voorstel van resolutie ertoe zou leiden dat er middelen zouden terechtkomen bij diegenen die het niet nodig hebben. Het voorstel van resolutie wil enkel tegemoetkomen aan de bekommernissen van grote gezinnen met 5 of meer kinderen. Door het amendement van mevrouw Heeren c.s. wordt de draagwijdte van het voorstel van resolutie in feite gehalveerd.

Volgens de heer Marc Olivier bestaat er op het inhoudelijke vlak een grote mate van overeenstemming. Hij meent wel dat de term 'sociale privé-

woningbouw' in de sector sociale huisvesting niet bestaat. Technisch gezien moet men spreken van de sociale woningbouw en de daarmee gelijkgestelde woningen. In de sociale woningbouw wordt momenteel het verlaagde BTW-tarief van 6% gehanteerd (in plaats van 12%) en voor de daarmee gelijkgestelde woningbouw geldt het verlaagde BTW-tarief van 12% (in plaats van 21%). Het amendement van mevrouw Heeren c.s. is verstrekkender dan het amendement van de heer Vermeiren, want het eerste slaat zowel op de verlenging van het BTW-tarief van 6% voor de sociale woningbouw, als dat van de 12% voor de daarmee gelijkgestelde woningbouw. De spreker steunt daarom het amendement van mevrouw Heeren c.s., maar hij meent wel dat de verantwoording bij dit amendement niet terzake is.

De minister meent dat het amendement van mevrouw Heeren c.s. alle steun verdient. Men moet ervoor opletten de kar niet te overladen. Als men dan moet afwegen welke maatregel er zich nu het meest opdringt, dan wordt er in dat amendement de juiste keuze gemaakt. Met de oppervlaktenormen die nu van toepassing zijn in de sociale huisvestingssector, kan men overigens reeds vrij grote woningen bouwen die kunnen genieten van het verlaagde tarief.

Het amendement ingediend door mevrouw Veerle Heeren en de heren Herman De Loor, Mark Van der Poorten en Marcel Logist (stuk 249 (1995-1996) – Nr. 3) wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3.

Het amendement ingediend door de heer Francis Vermeiren (stuk 249 (1995-1996) – Nr. 2) wordt verworpen met 3 stemmen tegen 8.

IV. Eindstemming

De heer Francis Vermeiren verklaart dat zijn fractie zich bij de stemming zal onthouden omdat het geamendeerde voorstel niet ver genoeg gaat. Uiteraard steunt men wel het pleidooi om de BTW-verlaging tot 12% te behouden.

Het aldus geamendeerde voorstel van resolutie wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Julien DEMEULENAERE Georges CARDOEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Het Vlaams Parlement,

- overwegende dat per 1 januari 1996 een verlaagd tarief van de belasting over de toegevoegde waarde van 12 procent werd ingevoerd in de sector sociale privé-woningen over een totale gecumuleerde maatstaf van heffing van 2.000.000 frank exclusief BTW ;
- overwegende dat dat verlaagde BTW-tarief de economische activiteit en de werkgelegenheid stimuleert ;
- overwegende dat die maatregel in de eerste plaats een sociale maatregel dient te zijn om het de particulier gemakkelijker te maken een woning te bouwen ;
- gelet op het feit dat het verwerven van een woning een belangrijk onderdeel vormt in deze huisvestingspolitiek ;
- vraagt de Vlaamse regering bij de federale regering aan te dringen de toepassing van het verlaagd BTW-tarief in de bouwsector verder te zetten na 31 december 1997.